

til, at analysen af disse tekniske data vil være vanskelig at foretage for de hundredevis af ansatte, som er individuelt berørt.

- denne holdning tilsidesætter desuden »den nyttige virkning« af nedsættelsen af en GTR og de vedtægtsmæssige retsmidlers karakter af *lex specialis*, idet disse er indført med henblik på at anfægte en justeringskoefficient, som berører vederlaget.

3) Det tredje anbringende er, at Personaleretten i forbindelse med undersøgelsen af anbringendet om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn begik en retlig fejl:

- ved at fastslå, at differencen mellem leveomkostningerne i Bruxelles og leveomkostningerne i Varese, på den ene side, og den nedsættelse af justeringskoefficienten for Varese, der er fastsat ved forordning nr. 1239/2010, på den anden side, ikke var tilstrækkelig til at fastslå, at der var anlagt et åbenbart urigtigt skøn, og
- ved at kræve, at sagsøgerne fremlagde oplysninger, der var lige så relevante og præcise som de oplysninger, som alene Kommissionen råder over, mens der i retspraksis kun blev stillet krav om fremlæggelse af en række »indicer«, der har tilstrækkelig bevisværdi til at kunne vende bevisbyrden og afkræfte formodningen om, at den anfægtede justeringskoefficient er lovlig.

(¹) Rådets forordning (EU) nr. 1239/2010 af 20.12.2010 om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2010 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner (EUT L 338, s. 1).

Sag anlagt den 11. juni 2013 — Elmaghraby og El Gazerly mod Rådet

(Sag T-319/13)

(2013/C 245/14)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ahmed Alaelain Amin Abdelmaksoud Elmaghraby (Cairo, Egypten) og Naglaa Abdallah El Gazerly (London, Det Forenede Kongerige) (ved D. Pannick, QC, barrister M. Lester og solicitor M. O'Kane)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Rådets afgørelse 2013/144/FUSP af 21. marts 2013 om ændring af afgørelse 2011/172/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT L 82, s. 54) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.

- Påstandene om, at sagsøgerne hver især er ansvarlige for den uretmæssige tilegnelse af statsmidler og genstand for efterforskning i Egypten, slettes.

- Rådet tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fem anbringender.

- 1) Med det første anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet har undladt at give en fyldestgørende og tilstrækkelig begrundelse for at lade sagsøgerne være omfattet af 2013-foranstaltningerne.
- 2) Med det andet anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet begik et åbenbart fejlskøn ved at vurdere, at kriterierne for opførelse på listen var opfyldt for nogen af sagsøgerne, for så vidt som der er ikke noget retligt eller faktisk grundlag for deres opførelse.
- 3) Med det tredje anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet har tilsidesat dets databeskyttelsesforpligtelser i henhold til databeskyttelsesforordning (EF) nr. 45/2001 (¹) og databeskyttelsesdirektiv 95/46/EF (²).
- 4) Med det fjerde anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet har undladt at sikre sagsøgernes ret til forsvar og til en effektiv domstolsprøvelse.
- 5) Med det femte anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgernes grundlæggende rettigheder, herunder deres ret til beskyttelse af deres ejendom, virksomhed og omdømme.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18.12.2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

(²) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Sag anlagt den 19. juni 2013 — BT Limited Belgian Branch mod Kommissionen

(Sag T-335/13)

(2013/C 245/15)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BT Limited Belgian Branch (Diegem, Belgien) (ved solicitor T. Leeson og barrister C. Stockford)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen, meddelt sagsøgeren den 19. april 2013, om afvisning af sagsøgerens bud i forbindelse med det begrænsede udbud DIGIT/R2/2011/039 og tildeling af den pågældende kontrakt til en anden tilbudsgiver, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Subsidiært udpeges en uafhængig sagkyndig, som har til opgave at vurdere overensstemmelsen mellem budet fra en anden tilbudsgiver og udbudsbetingelserne, og afgørelsen udsættes indtil den udpegede sagkyndig har afgivet sin rapport, efterfølgende annulleres afgørelsen truffet af Generaldirektoratet for Informationsteknologi («DIGIT»), og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Såfremt DIGIT underskriver kontrakten Transeuropæiske tjenesteydelser i forbindelse med telematik mellem administrationer — ny generation («TESTA-ng»), tilpligtes Kommissionen at erstatte det tab, som BT Limited Belgian Branch har lidt som følge af DIGIT's ulovlige afgørelse.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført seks anbringender.

- 1) Første anbringende om, at DIGIT tilsidesatte princippet om gennemsigtighed og begrundelsespligten, der er fastsat i finansforordningens⁽¹⁾ artikel 113 og artikel 296 TEUF. Dette skyldes — som et resultat af den usædvanlig store redigering af den ordregivende myndigheds evalueringsrapport om en anden tilbudsgiver — at BT ikke har fået mulighed for at efterprøve, om den ordregivende myndighed har foretaget en korrekt evalueringsrapport af det bud, som den valgte tilbudsgiver afgav.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at DIGIT for det første ikke tilstrækkeligt har begrundet redigeringen af omfattende dele af evalueringsrapporten om en anden tilbudsgivers bud, og for det andet, selv i det tilfælde hvor DIGIT har givet en begrundelse, er denne begrundelse uantagelig.

- 2) Andet anbringende om, at DIGIT's bedømmelsesmetode for evalueringen af bud er i strid med generelle principper — herunder principperne om gennemsigtighed samt retfærdig og lige behandling — som finder anvendelse på offentlige udbudsprocedurer. Især idet (i) DIGIT's bedømmelsesoversigt ikke blev meddelt før udbuddet, og (ii) dets usædvanlige struktur gav en anden tilbudsgiver en ulovlig fordel.
- 3) Tredje anbringende om, at DIGIT's bemærkninger i evalueringsrapporten og de tilsvarende points, som blev tildelt en anden tilbudsgivers bud, ikke er overensstemmende. Disse uoverensstemmelser gør afgørelsen ugyldig, idet de medfører, at begrundelsen, som støtter afgørelsen, er ugyldig.
- 4) Fjerde anbringende om, at DIGIT har accepteret budet fra en anden tilbudsgiver, selv om den unormalt lave tilbudte

pris skulle have ført til dets udelukkelse fra udbudsproceduren. Sagsøgeren gør i denne forbindelse gældende, at dette krav ikke kan tilsidesættes af DIGIT's påstand om, at det undersøgte dette bud i lyset af reglerne om unormalt lave bud. En generel henvisning til gældende lovgivning kan ikke erstatte en behørig begrundelse for, hvorfor DIGIT — i lyset af dets analyse — ikke desto mindre besluttede ikke at udelukke dette bud fra udbudsproceduren.

Som subsidiært led i dette anbringende, hævder sagsøgeren, at den pris, som den anden tilbudsgiver tilbød, er urealistisk og ikke svarer til et bud, som opfylder udbudsbetingelserne. I denne forbindelse anmoder BT Retten om at udpege en uafhængig sagkyndig til at afgøre, om det omhandlede bud reelt opfylder bestemte udbudsbetingelser.

- 5) Femte anbringende om, at afgørelsen er ugyldig, henset til at den kontraktværdi, der er beregnet i dette dokument, ikke er ledsaget af en tilstrækkelig begrundelse.
- 6) Sjette anbringende om, at DIGIT ikke har kompetence til at vedtage den anfægtede afgørelse, med den begrundelse, at den mangler de krævede delegerede beføjelser.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, EFT L 248, s. 1.

Sag anlagt den 25. juni 2013 — Federación Española de Hostelería mod EACEA

(Sag T-340/13)

(2013/C 245/16)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Federación Española de Hostelería (Madrid, Spanien) (ved advokaterne F. del Nogal Méndez og R. Fernández Flores)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse 2007-19641 134736-LLP-I-2007-1-ES -leonardo-LMP annulleres.
- Subsidiært tilbageleveres sagens akter til sagsøgeren i den stand, hvori de befandt på tidspunktet for revisorerne fremsendelse til den urigtige adresse, således sagsøgeren gives mulighed for at fremsætte relevante anbringender.
- Subsidiært nedsættes den begærede tilbagebetaling i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.